

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/47/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2615010126
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2615010126.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej v trestnej veci proti obžalovanému K. R., pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 15.02.2016 sp. zn 1T/51/2015 na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.10.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného K. R., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného K. R. za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenom čase dňa 02.02.2014 počas telefonického hovoru požiadal H. S., aby si na svoje meno zobrala úver, pričom jej prisľúbil, že tento úver bude splácať on, hoci vedel, že splátky úveru splácať nebude, a keďže H. S. s týmto súhlasila, dňa 02.02.2014 asi o 17.30 h. v kuchyni bytu na adrese X. č. XXX uzatvorila so spoločnosťou Provident Financial s. r. o. Bratislava zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 569918385, ktorej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 520 €, pričom finančnú hotovosť vyplatenú vo výške 450 Eur na základe uzavretej zmluvy obchodnou zástupkyňou spoločnosti Provident Financial s. r. o. následne prevzal obvinený K. R. a určené splátky úveru neuhrádzal, čím spôsobil H. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. R. U., F. N.. XXX/XX škodu vo výške 520 Eur,

2/ dňa 24.10.2014 asi o 21.00 h. v Moravskom Svätom Jáne, v Logistickom centre Vadual, so sídlom Cesta na Hohenau vylákal od Bc. S. D. finančnú hotovosť vo výške 350 Eur s tým, že mu na druhý deň dodá 350 litrov nafty v cene 1 Eur za jeden liter alebo mu do konca mesiaca november 2014 vráti uvedenú finančnú čiastku, avšak naftu mu nedodal ani peniaze nevrátil až doteraz, pričom už v čase prevzatia peňazí vedel, že finančnú hotovosť nevráti ani naftu nedodá, čím spôsobil Bc. S. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., E. XXXX/XX škodu vo výške 350 Eur.

Za skutok uvedený v bode 1/ rozsudku podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, nakoľko trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/167/2010 zo dňa 09.04.2014, považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Za skutok uvedený v bode 2/ rozsudku uložil obžalovanému podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona samostatný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu tohto trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenú H. S. škodu vo výške 450 Eur a poškodenému Bc. S. D., škodu vo výške 350 Eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku odkázal poškodenú H. S. so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejмый rozsah dokazovania vykonaného súdom I. stupňa, obsah jednotlivých dôkazov ako aj spôsob ich vyhodnotenia, tiež úvahy ktorými sa spravoval pri rozhodovaní o treste obžalovaného a o náhrade škody.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný (č. I. 157). Z obsahu odvolania vyplýva, že obžalovaný namietal len správnosť výroku o treste, ktorý považuje za neprimeraný.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Krajský súd na základe riadne a včas podaného odvolania, na to oprávnenou osobou, podľa § 317 odsek I Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd rozhodol o odvolaní obžalovaného na verejnom zasadnutí, v jeho neprítomnosti, nakoľko na takéto postup boli splnené podmienky v zmysle § 293 odsek 5 Trestného poriadku. Obžalovaný mal riadne a včas doručené predvolanie na verejné zasadnutie spolu s poučením o možnosti vykonania verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Vyššie uvedené predvolanie bolo obžalovanému doručené dňa 18.08.2016 rovnako ako aj jeho splnomocnenému obhajcovi JUDr. Radoslavovi Fasurovi. Tento obhajca oznámil krajskému súdu, že dňa 06.10.2016 vypovedal obžalovanému plnomocenstvo zo dňa 10.02.2015. Následne, dňa 11.10.2016 advokát JUDr. H. R., bez predloženia plnomocenstva na zastupovanie obžalovaného v tomto konaní, z dôvodu svojej pracovnej zaneprázdnenosti, požiadal o odročenie verejného zasadnutia, s tým, že obžalovaný ho dňa 10.10.2016 požiadal o zastupovanie. Uvedenú požiadavku advokáta, bez predloženia plnomocenstva, krajský súd neakceptoval aj z dôvodu, že sa nejedná o prípad nutnej obhajoby.

Pri preskúmvaní výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený za skutok uvedený v bode 2/ rozsudku krajský súd zistil, že súd I. stupňa správne ustálil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona, správne prihliadol na to, že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený. V tejto súvislosti okresný súd správne poukázal na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného a tiež na to, že skutku, tak ako je uvedený v bode 2/ rozsudku, sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za úmyselný trestný čin vo veci Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/96/2012. Aj krajský súd má za to, že v prejednávanej veci bolo povinnosťou súdu I. stupňa prihliadnuť na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona a to aj z toho dôvodu, že je zrejmé, že v osobe obžalovaného sa jedná o špeciálneho recidivistu vo vzťahu k prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, na čo nasvedčuje aj odpis z registra trestov, v ktorom má od roku 2011, práve za takéto prečiny 10 záznamov, v štyroch prípadoch súdy upustili od uloženia súhrnného trestu.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd I. stupňa správne pri ukladaní trestu postupoval podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona a pri prevahe priťažujúcich okolností ukladal obžalovanému trest v rámci upravenej trestnej sadzby (dolná hranica zvýšená o jednu tretinu), ktorá predstavuje výmeru 8 mesiacov až 2 roky. Pretože uloženie podmieneného trestu je s poukazom na ustanovenie § 49 odsek 2 Trestného zákona vylúčené, nakoľko sa obžalovaný dopustil trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/96/2012, súd I. stupňa správne rozhodol o uložení nepodmieneného trestu. Tento trest vymeral obžalovanému na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby, preto je odvolanie obžalovaného proti výroku o treste nedôvodné.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil pochybenie súdu I. stupňa, ktorý ohľadom skutku v bode 1/ rozsudku podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu s poukazom na rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/167/2010 zo dňa 09.04.2014. Na tento postup neboli splnené podmienky, okresný súd nedostatočne vyhodnotil obsah pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/167/2010, z ktorého vyplýva, že pôvodne v tejto veci rozhodol okresný súd trestným rozkazom, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 03.08.2010, teda jednoznačne skôr, ako sa dopustil skutku uvedeného v bode 1/ rozsudku.

V zmysle § 353 odsek 6 Trestného poriadku, trestný rozkaz má povahu odsudzujúceho rozsudku. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému.

S poukazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenie je teda zrejmé, že vo vzťahu ku skutku v bode 1/ rozsudku neboli splnené podmienky na ukládanie súhrnného trestu v zmysle § 42 odsek 1 Trestného zákona a teda ani na upustenie od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Trestného zákona.

Vyššie uvedené pochybenie súdu I. stupňa však pre nedostatok odvolania prokurátora reparovať nemohol, pretože by sa jednalo o zmenu v neprospech obžalovaného, ktorá je neprípustná v prípadoch, keď sa koná len na základe odvolania obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.